

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 24 frt. Ennél kevesebb aránylag számíttatik. Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.

Nyilvántartási cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Évnegyedre 3 kor.

Fél évre 6 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Pünkösöd.

Eljöttél, legragyogóbb örömnépe annak a hitnek, mely megmenti a világot a haláltól. Leszállasz Szentlélek, a tavasz kéjes bódulatában megifjodott földre és a hét-köznapiok sivar küzködésében elfásult lelkek megérzik, hogy: te vagy! és lenni fogsz mindig, amíg tavasz lesz. Széjjel áradsz Szentlélek, a templomokban, az utcákon, az erdők, mezők és a szívekben. Ujjongás fogad mindenütt, mert te hozod az igazi tavaszt, a gyönyörködtetőt, a vigasztalást, a reményt fakasztót. Tied a világ, Szentlélek, de különösen a tied pünkösöd napján, valamint te az egész világé vagy. Üdv neked!

S eljövénék a tüzes nyelvek az égből az apostoloknak s ők a tüzes nyelvekkel beszélnek a népek és a nép megérté az apostolokat, mert tüzes volt az ő nyelvük. Az igék, melyeket hirdetének, igazak valának s ezért égetének s ezért melegséget hozának oda, ahol hideg volt már nagyon régen: a nép szívébe.

S azóta nincsen hideg. Olthatatlan lánggal ég azoknak a tanoknak a hite, melyeket a tüzes nyelvek tizenkét férfira hirdettek. Jöttek új apostolok, jöttek új tanok, százával, ezrével, de a tan, melyeket tüzes nyelvekkel hirdettek az ősöknek, a tan világítja be a tévelygő utódok útját most is. Mert az volt a legszebb, a legjobb, a legigazabb.

Soha még nem tévelygett az emberiség oly nagyon, mint most. Soha még annyi és különféle úton nem kerestünk testi- és lelki boldogulást, mint most. Soha oly gyökeres igazságokat nem tanultunk, mint a minőkre most tanít bennünket az élet és soha ennyi hazugsággal nem ámitottuk magunkat.

Tévelygünk, de hála neked Szentlélek! el nem tévedünk. Nincs az az ember, még ha bűnös is, ha nyomorult is, kinek életében ne ütne az a nagy óra, mikor az égi hatalom segítségével vissza ne térne az útra, melyen a Szentlélek tanait követni lehet. Eljön és üt az az óra, még ha a halálos ágyon is. Mert hisz nincs még akkor későn; arra tanítottál bennünket Szentlélek, hogy, ha megszűnik a zaklatott szív dobogása, új élet kezdődik, a pihenés, a tisztaság. Hála neked ezért a tanításért Szentlélek... ó milyen jól ismerted te a mi gyámoltalanságunkat és rettegettségünket, hogy nekünk adtad a tulvilág birodalmát!...

Vajon mi lett volna velünk anélkül? Tán elpusztultunk volna. Tán okosabbakká, hatalmasabbakká lettünk volna. De boldogok soha-soha nem lettünk volna.

Tévelygünk, de el nem tévedünk. Velünk a Szentlélek. És ezért ne féltsetek a világot ti gyászos próféták és ti, a kor romlott erkölcsi felett sopánkodó öregek. A fejlődés is, a bomlás is: törvény. A természet törvényének alávetjük magunkat és betartjuk, mert másképpen nem telik ki a mi gyámoltalanságunktól és gyöngeséginktől. Bomlik, málik, rothad az anyag, átmegy százféle változáson, míg végre egészséges élet fejlődik belőle. Ime áldás a napsugár, áldás az eső, mégis mi mindent rombolnak, bomlasztanak, de végül diadalmas erejükkel alkotnak.

A te tanaidal is Szentlélek be sokan üznek csuf játékot és visszaélést! Az emberiség történetének írói be sok napfogyatkozást észleltek a te napodon, a melylyel a világra ragyogsz, be sok foltot láttak és látnak benne. De elvesztek mind a semmiségbe az örök napfogyatkozását okozó üstökösök és bolygók, s bár vannak most is elegendő

jönni fognak még fölösen, eltűnnek ők is. Eltűnnek és te még teljesebben ragyogsz utánuk. Mert te vagy a Nap, a roppant, az egyedi.

Tavasz tavaszszá, piros pünkösöd napja, üdvözöllek téged. Könnyebb a testem, boldog a lelkem, hogy megérhettem. Kicsinyke porszemje vagyok a rettentő embersokaságnak, mely ujjongva üdvözöl, mégis úgy érzem, hogy az én gyönyörűségemre virradtál reám, hogy az enyém vagy, egyedül és megoszthatatlanul.

S így vannak ők is, a milliók és milliók. Minden ember szíve egy-egy külön világ és ez a sok millió világ örömpesve áldozza neked legdrágább kincsét: érzéseit, tavasz tavaszszá, piros pünkösöd napja.

X.

Közgyűlés.

A vármegye törvényhatósági bizottsága május 30-án tartotta meg idei tavaszi rendes közgyűlését. Az elnöki székbe főispán ur ömeltósága küldöttségileg meghivatván, azt elfoglalta s a közgyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére Voith Gergely, Dr. Hankó Ödön és Hatfaludy József bizottsági tagokat kérte fel.

A számonkérőszék megnyugtató jelentése után az esküdtbírói esküdtek 1901. évi névjegyzékének egybeállítására megválasztottak Barsay Tamás, Bíró Gyula, Demeter Béla, Hatfaludy József, Br. Inczedy Ádám, Nik Ferencz, Retegi Sándor, Sz. Szabó Lajos, Torma Imre, Ujváry Károly, Vársárhelyi Boldizsár és Voith Gergely.

A borellenőrző bizottságba és pedig a kékesi járásba elnökül kineveztetett Lázár János, a nagylondaiba elnökül Ujfalvy Károly, tagul Klausenburger Emil, a csáki-gorbóiba megválasztott Szabó Jenő.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Fej vagy írás?

Irta: Spiegel Zsófia.

— A „SZOLNOK-DOBOKA” eredeti tárczája. —

Százsor is megfogadta magában Blotters Róbert, hogy nem bucsuzik el Violától és ime, most mégis hozzá vezetett az útja. Semmi áron sem akart vele egyedül lenni és mégis magukban, egy harmadik jelenléte nélkül állottak a villa pompás virágházában.

— Miért nem kerestél fel üdvözlésével engem most az öröklésem után? kérdezte Viola természetes közvetlenséggel. Róbert minden gondolat híján szakgatta le a hervadt virágokat és így felelt:

— Mert nem tudok úgy örülni a maga szerencséjének, mint a hogy szeretnék, Viola kisasszony.

A lány futólagosan rávetette pillantását, miközben ő nagy érdeklődéssel szemlélte a sarokban álló palma-csoportot.

— Nem gondoltam, hogy ennyire irigy: sajnálom, nagyon sajnálom. Szomorúság szólt a hangjából.

— Nem vagyok irigy, Viola kisasszony, felelt hevesen, csak rosszul választottam meg, mint rendesen, a kifejezést.

— Nem mondaná meg tehát neked, hogy

mit értett tulajdonképen? Jöjjön egy egész perczet adok magának, hogy szavait a legválasztékosabban állítsa össze.

— Anyi időre nincs is szükségem, szólt Blotters komolyan. — Azt gondoltam, hogy meggazdagodása önt oly légkörbe helyezte, a melyben a mi barátságunk nem tud megélni.

— Hízogás akar ez lenni? kérdezte Viola halkán, mintha magához szólana, mert vehetem sértésnek is.

— Mennyiben?

— Hát nem sértés az, ha azt gondolja rólam, hogy észre sem veszem az én régi barátaimat most, hogy meggazdagodtam.

— De kedves kisasszony, ezt soha sem gondoltam önről, csak azt, hogy... hogy...

— Ejnye igazán nem tudja magát érthetőben kifejezni? Kérdezte a lány az ő régi pajzánkodó természetével.

A férfi vád hirtelenséggel markol bele a mellébe álló cserép virágainak száraiba.

— Ön tehát elmaradásom okát akarja tudni, a miért hogy helyzetének megváltozása óta nem járok házához?

Igen, intett.

— S felvilágosítást kér?

Ujra bízczentett a fejével.

— Még ha azt is mondom, hogy jobb elhallgatni?

— Igen, szólt a lány, még akkor is.

— Akkor, folytatta borusan Róbert, ismerje

meg azokat... Távol maradtam, mert... szeretem magát Viola!

A lány teste megrezdült.

— Igen szeretlek! ismételte a férfi, — annyira szeretlek, hogy nem marad más hátra, mint hogy... elmenjek.

A lány felemelte hozzá szeméit, a melyekben könnyek csillogtak, s feléje nyújtotta két kezét.

— De Róbert hát nem látsz?

— Szegény lány! nyögött Róbert kétségbeesetten. Félttem tőle, de hiába, semmit sem lehet tenni.

— Badarságokat beszélsz, mondta a lány élénken, s felszárította könnyeit; ha igazán szeretsz...

— Teljes szívemből!

— Azt látom, te kis csacsi! Hát azt hitted, hogy én vak vagyok?... És ha én... ha én veled meg vagyok elégedve, hát az talán csak elég!?

Kissé idegesen nevetett s lopva nézte Róbertet.

— Nem kedvesem, az nem elég.

Haragos dobantás volt a válasz.

— Viola, csak egy becsületes út áll nyitva előttem, csak egy út, a melyre léphetek, ha önbecslésemet meg akarom őrizni s ha úgy akarok cselekedni, mint a hogy az igazi férfihez illik s ez az út — a válás. Isten veled!

— Nem, nem, nem! Kicsi ujjával hevesen átszorította a férfi karját, de ez szeliden lefejtette őket.

A bányaadó kivető bizottságba rendes tagokul *Lászke Győző* és *Orosz János*, póttagokul *Szellemi László* és *Tamás József*.

A felszólamlási bizottságba rendes tagokul *Debreczeni József* és *Herepey Árpád*, póttagokul *Mosóczy Sándor* és *Szilvesán Ágoston*.

Kihirdetvén *Dr. Korneli* Dénes orvosi oklevele; tudomásul vette a közgyűlés a közigazgatási bizottság, erdőrendészeti bizottság mult évi jelentését, az alispánnak jelentését a pénztár megvizsgálása és a községi közutak állapotáról, valamint a gazdasági munkásközvetítés szervezése tárgyában.

Ezután *Br. Jósika* Samu ónagyméltósága kért szót s hivatkozva arra a helytelen gyakorlatra, mely az újabb időben lépett életbe, hogy egy-két apró párczellával bíró lakosok kiköltöznek a határra, ott tanyát ütnek, a szomszédságot veszélyeztetik s így közrendészeti szempontból is alaposan kifogásolhatók, kéri az alispánt, hogy miután a mezőrendőri törvény erről nem intézkedik, de tudomása szerint van egy régi pátenz, mely 20 holdon alól birtoklóknak tiltja a kitelepedést, találja módját ezen abuzus megszüntetésének. *Dr. Torma* Miklós alispán örömmel veszi a kegyelmes ur felszólamlását, teljesen osztja nézetét, igéri, hogy a mennyiben lehet saját hatáskörébe, a kérdést megoldja, ha pedig nem teheti, akkor meg fogja tenni a szükséges lépéseket, hogy a baj más úton orvosoltassék.

A kegyeletház csak folytonos deficittel lévén fenttartható, a közgyűlés elhatározta, hogy azt fedezi, de az intézményt az ápoltak elhelyezésével jövőre beszünteti. Erre majd az alispán előterjesztést fog tenni.

Névszerinti szavazással az árvapénzek elhelyezésére igénybe veendő pénzügyintézeteket kijelölték, a központi hitelszövetkezetet ezek közé nem sorozták.

A gymn. felszerelésére szükséges pénzösszeg beszerzésére a közgyűlés törlesztés kölcsön felvételét határozta el és *Munkácsy Mihály* emlékeztetere létesítendő alapítványhoz 50 koronával járul. Elhatározta, hogy a székes-fővárosnak a tűzkárbiztosító-intézeteknek a tűzoltási költségekhez való hozzájárulásának kötelezése tárgyában küldött átíratára hasonló értelemben ír fel. Végül különböző alapok zárszámadásait, Deés és Szamosújvár városának többrendbeli határozatait jóváhagyta; határozott többrendbeli községi bíróválasztás ellen benyújtott felelkezések s több községnek önkormányzati ügyben hozott határozatai fölött. Végül igazolva lévén a bődöspataki fürdőnek gyógyhatása, özv. *Móricz* Sándorné és társai kérése folytán, a gyógyfürdő elnevezés használati jogát engedélyezte.

A közgyűlésnek fél 12 órakor volt vége.

Nőegyleti közgyűlés.

A deési jótékony nőegyletnek f. évi május hó 27-én jelentőségteljes napja volt. Elnököt és alelnököt választott az egyesület. A nőegyleti tagok a közgyűlésre oly nagy számban jelentek meg, hogy a közgyűlés helyét a bizottsági terem-ből át kellett tenni a vármegyeház tanácstermébe. A közgyűlésnek kizárólagos tárgyai voltak a két állás betöltése.

Délután 4 órakor *Telegdi Róth* Pálné elfoglalván az elnöki széket, a gyűlést megnyitja. Mielég szavakban emlékezett meg az egyesület elnöke *Katona* Istvánnéról, kinek elévülhetetlen érdemeit méltányolva, jegyzőkönyvbe kéri beiktatni. Saját magáról kijelenti, hogy korára és egészségi állapotára való tekintettel az alelnöki állásról még néhai elnök életében lemondott s ezen lemondását most is kénytelen fentartani.

A közgyűlés az elnökségben különböző okokból beállott eme változást sajnálattal tudomásul veszi s kiváló érdemeiket jegyzőkönyvileg megörökíti s egyben elrendelte a választást.

Indítvány folytán közfelkiáltás útján egyhangulag és közmegelegodésre elnöknek: *Tüzes* Karácsonné szül. *Telegdi Róth* Boriska, alelnöknek: *Vékony* Ferenczné szül. *Bruszt* Vilma választott meg. A választás eredményéről szóló okmány a gyűlés folyama alatt elkészítettén, felkérte az elnökség, hogy azt az érdekelteknek nyomban és személyesen kézbesítse. És ekkor a közbizalomnak olyan félremagyarázhatatlan tünete és jelensége mutatkozott, mely méltó volt a nőegylet multja és jelenéhez, másfelől kitüntetés és megkülönböztetett tiszteletet fejezett ki a megválasztott elnök és alelnök személye iránt.

A közgyűlés mindenik tagja csatlakozott az elnökséghez s így az egész közgyűlés küldöttségé alakulván, feltűnő hosszú menetben előbb az elnök, azután az alelnök szállására vonult, a hol a megválasztásról szóló értesítések átadattak. Ugy az ujjonnan megválasztott elnök, valamint az alelnök szívélyes szavakban fejezték ki köszönetüket az osztatlan és kitüntető bizalomért és biztosították a küldöttséget, hogy az elvállalt díszes állásnak megfelelőleg, igyekezni fognak az ezzel járó feladatoknak a legjobb akarattal megfelelni.

A magunk részéről különben más alkalommal szándékozunk méltatni a nőegyletnek ezen közgyűléséből hozott határozatot és várható következményeit.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Lapunk t. olvasóinak boldog ünnepeket kívánunk.**

— **Előléptetés.** *Balassovics* Ármin helybeli pénzügyőri főbiztos a IX-ik díjosztály 2-ik fokozatába lépett elő.

— **Országos vásár** lesz *Kápolnok-Monos-toron* június hó 5 és 6-ik napján. Lapunk mult

számában más napokat közöltünk, de a belügy-miniszter távirati uton e napokat állapította meg legujabban.

— **Emke-könyvtár.** Az Emke a sajo-szent-andrási Emke-daloskör részére *Orbán* Endre daloskőri elnök kezeihez a mult hó folyamán a népkönyvtárt megküldötte és utasította, hogy a daloskőri bélyegzőért a fiók-választmányhoz forduljon.

— **Új körjegyző jelöltek.** Az idei tavaszi közgyűlés alkalmával körjegyzői szakvizsga volt, a melyen *Szigethi* Elemér, *Ercsei* László, *Fülöp* Nándor, *Kolozsvári* Árpád, *Rausz* János, *Spicz* Adolf, *Maksai* István sikeresen kiállván a szigorlatot, képesítő okmányt nyertek.

— **Fényképészet.** *Dunki* fivérek június hó 10-én vasárnap és 11-én hétfőn a deési fiók műtermőkben levételeket fognak eszközölni.

— **Vásári hir.** A mult héten folyt le városunkban a májusi vásár. Más évben sem szokott ez a vásár valami élénk lenni, de legalább tarkabarka sátraktól pompázott a kirakodó vásártér. Az idén az eladók is kevesebb számban jelentek meg. A kirakodó vásár napját megelőző két napi állatvásár sem volt élénk. A felhajtott állatokból elkelt 191 drb ökör, páronként 500—600 koronával, 350 darab tehén 360—440 koronával, 285 drb egy éves ökröborju 160—200 koronával, 235 drb egy éves üszőborju 120—140 koronával, 15 drb juh 12—14 koronával, 114 drb ló 280—500 koronával szintén páronként számítva. A sertés-vásár a sertésvész miatt szünetelt.

— **A szamosújvári iparos-egylet** saját könyvtára javára 1900. évi június hó 10 én a sétatéri táncz helyiségben zártkörű nyári tánczmulatságot rendez.

— **A mire nincs paragrafus.** Érdekes feljelentést tett a *Debreczeni* és *Neudörfer* nevű fakereskedő cég másik társa *Hoffmann* Jakab ellen a helybeli rendőrkapitányi hivatalnál. Ugyanis ez utóbbi egyik-másik alkalmazottját naponként őrszemnek kiállítja az előbbi cég alsó-rév-utczai faraktára elé, hogy a vevőket csábítsa a saját üzletébe. Hát ennek az ipart háborgató eljárásnak a neve: tisztességtelen reklám, melynek tilalmazására eddig nincs paragrafus. Élénk emlékeztünkben van, hogy a meddig a műfakereskedés verseny nélkül állott, igen borsos áron elégitette ki a közönség szükségletét s nagyon érdekeben áll a közönségnek, hogy ezen czikk verseny nélkül ne maradjon s a hatóság bármi uton is megvédje a tisztességes versenyt. Ha nincs törvény, jogában áll a városi hatóságnak szabályrendelettel megfékezni az említett tulkapásokat.

— **Nyilvános nyugtázás.** A bethleni múmalom-társaság a helybeli önkéntes tűzoltó-egyletnek 100 koronát adományozott, mely összeg átvételét, midőn e helyen is nyugtázzuk, egyben a társaságnak hálás köszönetünket fejezzük ki. A bethleni önkéntes tűzoltó-egylet parancsnokságának megbízásából: Bethlen, 1900 évi május hó 26-án, Sohár Márcel pénztáros, Székely Sándor alparancsnok.

— Mindenre, a mi szent előttem, Viola, nekem mennem kell. Minden tisztességes ember így tenne az én helyemben.

Hangjából kiérzett, hogy elhatározása komoly s a leány orczái elhalványodtak.

— Róbert, szólt hozzá kérően, valóban igaz, hogy szeretsz?

— Esküszöm!

— És én is!

Meghatottan emelte ajkához a leány kezét.

— Válnunk kell édes, vess véget e gyötrelmeknek.

— Te sokkal többre becsüled más emberek mende-mondáit, mint engem.

— Sokat adok arra, hogy becsületesen, derekasan viselkedjem.

Hosszas hallgatás állt be.

— Emlékszel-e utolsó beszélgetésünkre, a mikor a tennispályáról hazafelé jöttünk, kérdezte hirtelen Viola. A lovagiasságról volt szó.

— Igen, de fel nem foghatom...

— Te azt mondtad, hogy a lovagias ember még legmegvetettebb ellenségének is nyitva hagy egy utat; emlékszel?

— Mindenesetre.

Azt mondtad, hogy ha egy ilyen volna a te hatalmadban, nem ölnéd meg, mielőtt alkalmat adnál neki, hogy harczoljon életéért. És ha a harc ki volna zárva, más úton-módon adnál neki valami eszközt esetleges megmenekülésére, bár ha csak azon is fordulna meg a dolog, hogy egy fel-

dobott pénzdarab melyik oldalára esik. Emlékszel erre?

— Igen, válaszolta csodálkozással, emlékszem.

— Ugy hát, folytatta a leány emelt hangon, én is kérem, nem, követelem tőled ezt az előjogot.

— De hiszen az egészen más eset Viola! igyekezett tagadólággal válaszolni Róbert. Hanem a vágyódás, hogy szabad utat engedjen boldogságában a véletlennek, elemi erővel támadt fel benne.

— Nem, nem más eset. Az egyik részen az én boldogságom áll, a másikon a te okatlan fel-fogásod a becsületről, a melyet te fölébe akarsz annak helyezni.

— Nem tehetek másképp! bűgött elő a férfi kebléből.

— Kell! Nem tagadhatod meg nekem azt, a mit legaljasabb ellenségednek kész volnál megengedni. Nem szabad oly kegyetlennek s igazságtalannak lenned, hogy azt nekem megtagadd. E szavakkal kis zsebtárczájából egy pénzdarabot keresett elő.

— Nem helyes...

— Én meg azt mondom igen.

— Akkor nézeteink elváltnak.

— Annál inkább szükségünk van bíróra, erre a pártatlan pénzdarabra.

Legyen hát. De legalább hadd, hogy nyiltan beszéljek veled Viola. Szívem mélyén megvetés kél önmagam iránt, hogy engedek kérésednek; nem helyes, de megteszem, mert akarom, hogy az enyém légy. Aláveted magad az eredménynek?

— Igen szavamot adom. És te aláveted magad? Fogadd meg kézszerítással!

— Megfogadom.

— Nos akkor dobj, szólt Viola izgatottan s a pénzdarabot a kezébe nyomta. Hamar, hamar!

Róbert feldobta a pénzt a levegőbe. Viola elkialtotta: Fej! Fej!

— A pénzdarab a földre hullott, egy pár-szor megfordult, azután tovább gurult, míg végre kettejükhöz közel megállt, úgy, hogy világosan látták mi van fölül fej vagy irás? Fej volt.

Viola szemeit elárasztotta könnyzápor s Róbert szenvedélyesen ölelte magához s csókolta, csókolta.

*

— Hollá, hát ti mit csináltok itt ennyi ideig? Kérdezte Fred, Viola bátyja, a ki tiz percczel később értük jött.

— Oh, fej vagy irást játszottunk, szólt Róbert hanyagul.

— Ugy? No akkor jó lesz, ha óvakodol Violától, szólt nevetve Fred, mert ő nagyon vesélyes e tekintetben. Neki ugyanis egy nagyszerű pénzdarabja van, a mit a multkoriban kapott egy kereskedésben. Mind a két oldala „fej.”

— Haragszol rám? kérdezte a leány halk hangon.

— Én? Te reád?

S szorosan magához ölelte a boldog Violát...

— **Reggeli porolás.** Némely házaknál reggelenként kinyitják az ablakokat, söpörnek, letörlik a port és a sétáló közönség nyakába zudítják a megrázott portörölt és a szönyegből a port. Ezt a rendezést kiváltkép a nyári hónapokban lehet tapasztalni s a legjobb porciót kapják a miazmatikus portömegeből a tisztviselők, a kik a korai reggeli órákban vagy közvetlen hivatalos óra előtt egy kis sétát engednek meg maguknak a friss levegőn. Arra kérjük a rendőrséget, tiltsa meg azoknak a szobaleányoknak a porolást, mert azzal sok betegséget lehet kapni. Aztán nem azért van most a sok rossz időjárás után egy kis meleg idő, hogy annak hajnali üdeségét a szobaleányok kiporozzák. Ez a rossz szokás nemcsak egészségtelen, de illetlenség is, azért minden harmadik háznál lehet ezt a reggeli sportot észlelni.

— **A szamosújvári műkedvelő társulat** folyó év és hó 4-én (hétfőn) a városi vigadó nagytermében a helybeli Szent Ferencz-rendi templom orgonája javára színielőadást rendez. Színre kerül *Szigligeti Ede Házassági három parancs* című 3 felvonásos ének-s vígjátéka. Az előadást táncz követi. Belépő díj: Első sor és oldalszék 2 kor. 40 fill. I-ső rendű zártszék 2 kor. II-od rendű zártszék 1 kor. 60 fill. Földszint 1 kor 20 fillér. Karzati számozott ülőhely 2 kor. Jegyek előre válthatók *Gönczy Mihály* társulati pénztárosnál. Kezdeté pont hét és fél órákor.

— **Kenderáztató-hely.** A város tanácsa hirdetmény útján értesíti a helybeli közönséget, hogy kenderáztató-helyül a folyó évben is a somkúti völgy határrészben az ugynevezett *Csorgó* jelöltetett ki. Más helyen a kenderáztatás büntetés terhe alatt tiltva van.

— **Idegenek ellenőrzése.** Értesülésünk szerint városunk tanácsa ismételtén is utasította a rendőri közegeket, hogy a városba költözött idegeneket azonnal jelentsek be nyilvántartás végett. Tudunkkal erre az szolgáltatott okot, hogy a rendbiztosok ebbeli kötelességüket hanyagul teljesítik.

— **Dankó Pista** ma vasárnap a *Hungária* szálloda termében, kedvező idő esetén a kertben, új műsorral közkívánatra búcsú-estélyt rendez.

— **Utak kikavicsolása.** A kavicsolt közutakba beágazó törvényhatósági, vasúti hozzájáró, községi közlekedési és községi közdülő kiépítetlen közutak részbeni kikavicsolatása és tisztán tartása tárgyában vármegyénk törvényhatósága által alkotott szabályrendelettel kitűzött azon határidő, mely alatt a már fennálló s használatban levő közutak is a betorkolástól számított 20 méter hosszúságban, 4 méter széles és legalább 20 cm. vastag kavicssterítéssel látandók el az útfentartó által. Folyó év október hó 15-én lejár. Figyelmébe ajánljuk hát az említett utak fentartóinak ezen szabályrendeletben foglalt kötelességüket, nehogy annak teljesítését költségükre a hatóság rendelkezje el.

— **Nyári menetrend a máv. vonalain.** (Érvényes 1900 május 1-étől.) *Deésről* indul délelőtt 7 és d. u. 3 óra 57 pkor, érkezik *Kolozsvárra* és csatlakozva a Brassó felől jövő személy- és gyorsvonathoz, délelőtt 9 óra 24 pkor és délután 5 óra 45 pkor; érkezik *Budapestre* a személyvonat reggel 7 óra 10 pkor, a gyorsvonat reggel 7 óra 50 pkor, este 9 óra 40 pkor; érkezik *Brassóba* d. e. 8 órákor, este 10 óra 25 pkor; érkezik *Nagy-Szebenbe* reggel 4 óra 12 pkor, este 9 óra 15 pkor; érkezik *Aradra* reggel 8 óra 8 pkor, este 8 óra 57 pkor; érkezik *Marosvásárhelyre* reggel 4 óra 32 pkor, este 5 óra 34 perczkor.

— **Gyászhir.** Felső-orbói id. *Vajda János* alparéti nagybirtokos, törvényhatósági bizottsági tag folyó év június hó 1-én életének 63-ik, boldog házasságának 8-ik évében, éjjeli 1 órákor hosszas szenvedés után elhunyt. Az elhunyt földi maradványai ma délután 2 órákor fognak a gör. kath. egyház szertartása szerint Alparéton, a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Nyugodjék csendesen!

Hazai rövid hírek.

— **A király ünnepe.** A király a pünkösdi ünnepeket Gödöllőn tölti. — **A közigazgatás egyszerűsítése.** A belügyminiszteriumban serényen dolgoznak a közigazgatás egyszerűsítésén és a bürokratizmusnak szűkebb körbe való szorításán. Miniszteri kiküldöttek egyes vármegyékben gya-

korlati tapasztalatokat is fognak szerezni. — **A delegáció** üléseit múlt május hó 31-én befejezte. Az ülések befejezését megelőzőleg a budai királyi palotában egymásutáni két napon udvari ebéd volt, melyen a delegáció összes tagjai részt vettek. — **Országgyűlés.** A képviselőház május 28-án formális gyűlést tartott, melyen *Széll Kálmán* miniszterelnök benyújtotta a kvóta megállapításáról szóló törvényjavaslatot, mint belügyminiszter pedig bővebb indokolás kíséretében betérjesztette a községi jegyzők tanfolyamának létesítéséről szóló törvényjavaslatot. Ugyanakkor *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszter is helyezett a Ház asztalára két törvényjavaslatot, egyik a gazdasági munkások és cselédek részére való segélypénztárak felállítására vonatkozik. — **Községi és közigazgatási tanfolyamok** létesítéséről *Széll Kálmán* belügyminiszter által a képviselőházhoz benyújtott törvényjavaslat szerint az eddig fennállott vármegyei jegyző vizsgáló-bizottságok megszűnnek s a községi és közigazgatási közegek kiképzésére állami jellegű községi közigazgatási tanfolyamok állíttatnak fel, hová a főgymnasium nyolczadik osztályát, vagy ezzel egyenrangú más intézetet sikeresen végzett s valamely községjegyzői irodában legalább egy évi gyakorlatot töltött egyének vétetnek föl. Kivételt képeznek a községjegyzői irodákban jelenleg alkalmazott azon egyének, kiknek a ma is megkívántató iskolai készségük meg van. Ily tanfolyam az ország területén 8—10 fog felállíttatni, a honnan nyert oklevél országos érvényű lesz. — **Városok kongresszusa.** A törvényhatósági joggal bíró városok kiküldöttei május 29 és 30-án Győrben gyűltek össze, mely alkalommal számos, a küszöben levő közigazgatási reformmal kapcsolatos kérdés felett tanácskoztak. — **Ex-lex és késedelmi kamat.** Az ex-lex állapotból kifolyólag a magy. kir. közigazgatási bírósághoz érkezett azon panasz tárgyában, hogy késedelmi kamat fizetendő-e s a mennyiben az előíratott, visszaterítendő-e; az említett bíróság *Wekerle Sándor* elnökle s *Harmos Gábor* előadása mellett következőleg ítelt: A m. kir. közigazgatási bíróság a panasznak helyt ad és a kérdésben forgó késedelmi kamatok panaszos javára leendő visszatérítését, esetleg pedig beszámítását elrendeli.

A hétről.

Piros pünkösdi napja van ma. A lángnyelvek ünnepe, a pünkösdi rózsa hajnala. Ezután virít majd igazában. Amint hajnali álmukból ébrednek a tulipánok, harmateppektől megtörölt szemekkel kíváncsián néztek maguk körül a kertben. Tegnap este óta valami változás történthetett ott, játékot űzött velők az éjszaka rejtelmes tündére; a szomszédságukba szebb és rikítóbb virágokat plántált, mint ők, jómaguk. Az este még csak bimbózásban látták azokat. Széles zöld levelök között nagy-nagy bimbók ágaskodtak a magasba és ime, ma csupa tulipánszerű piros virág néz velők farkasszemet. És mindinkább nő, nagyobbodik és egészen háttérbe szorítja őket. A fodimenta, cifraszás és levendula az ő szerénységükben irigykedve nézik az új jövevényeket, azok pedig csendesen ingatják fejüket a langyos szellőben és a házak virágos ablakaiból várják a nótát, hogy megzendül. Nyilik már, nyilik már a pünkösdi rózsa, édes, kedves kis angyalom, szakíts egyet róla... És szakítanak, keblőkre tűzik s úgy mennek ma a templomba, hogy hallgassák meg a szentlélek szavát, mely jámbor remények megvalósulását hirdeti.

Ma csendes ünnepi hangulat uralkodik. Ez előtt pár nappal mozgalmas országos vásár volt, mozgalmas, de kevésbé hasznos. A megyei közgyűlés is a vásárra esett, még se volt valami népes sem ez, sem az.

*

A megyei tisztviselők közgyűlés előtt társas vacsorára gyűltek össze a Hungáriába. Ez az összejövetel csoda-számba ment. A vendéglős be akarta verni a kályha oldalát, de sem fát, sem kályhát nem talált, mert légfűtésre van a terem berendezve, így tehát kénytelen volt ettől a nemzeties jellegű tetszésnyilatkozattól elállani. Este 8 órákor benépesült a hely az asztalok körül. Helyet foglalt a nemes vármegye. Színről-színre ott volt

vagy ötven megyei központi tisztviselő a legmagasabbtól a legkisebbikig. Eleinte szokatlan feszesség volt a kalamárisok közt, mintha félt volna egyik a másiktól, de hisz ez nem is csoda. Hol, melyik bransnak tagjai ülnek szorosan egymás mellé ész, tehetség, állás, fizetési fokozati különbségekkel? Melyik az a hivatal, melynek tagjai a fejér asztalok körül is szívesen látják egymást? Nincs.

Ámde a jó vacsora, jó bor egy pár óra alatt megszokottá tette az összetartásnak ezt az új fajtáját. Rázendítette a zenekar, összecseengtek a poharak, szóval felmelegült a társaság. Éltették a vármegye főispánját, alispánját, a vármegye főjegyzőjét *Bándy Györgyöt* és még többeket. A társaság az éjféle órákban oszlott szét, kívánva, hogy ez a tisztviselői összejövetel ne legyen az utolsó, az összetartást így jobban lehet ápolni, egyén az egyént jobban megismerheti, mert tény, hogy e nagy tisztviselői karnak tagjai a társadalomban ezidő szerint csak hírből ismerik egymást.

*

Dankó Pista magyar daltársulatával itt járt a múlt héten. Három előadást tartott a *Hungáriában* telt ház előtt. Örvendünk, hogy kedvelt és speciális dalköltőnként ezt feljegyezhetjük. Az ő zamatos magyar dalait szívesen hallgatta a közönség, különösen jól mulatott *Göre Gábor* és *Durbints sógor* tipikus alakjain, tréfás nótáin, melyeket vegyes ének- és zenekar kísért.

Óhajtható volna, hogy a jeles dalköltő más oldalról is mutasson be epizódokat a magyar népeletről. Talán sok volt a csárda-jelenetekből. Aztán variáció kedvéért a mi erdélyi gyönyörű népdalainkból is kellene bemutatni. Egész koszorukat lehetne összefonni e szép vadvirágokból.

*

Mielőtt végét keriteném e soroknak, meg említem, hogy az időjárásunk kellemes. A természet ünnepi díszben van, a tenyészet elég jól biztat. A szép időben bizonyára kivonul a korzóra a közönség. Az időjáráshoz értő munkatársunk is ki fogja hozni a leányait s a *Hungária* előtt szárnyra bocsátja őket. Mielőtt ezt tenné, idejekorán a következő figyelmeztetést teszi közzé:

Tekintetes szerkesztő ur,
Olvasám a furcsa hírt,
Hogy az üdvörl, boldogságról
Stefánia könyvet irt.
S a csupa szív-főhercegnő
Könyve szép, bölcs, végtelen
Azt vallja, a boldogságnak
Forrása a szerelem.

Én is, én is predikálom
Réges régen ezt a tant:
Zengtem én a szerelemről,
Nem egy kíváncsós dalt.
Rá mutattam hat lányomra,
Valamennyi szép, ügyes,
És csak az az egy hibájuk
Apjuk zsebe hogy üres.

És a mai korcs ifjúság
Nem értette meg dalom.
Azt mondták, mit a szerelem!
Ha nincsen hozzá vagyon.
Teli Wertheim-kassza mellett
Keresik ők a leányt,
S nem az asszonyt kívánják ők,
Hanem csak a hozományt.

Mégis, mégis szerkesztő úr,
Ha ismer oly alakot,
A kit Stefánia könyve
Lelke mélyén meghatott;
A ki szerelemre vágyik
És hozományt nem kutat,
Az az úr siessen hozzám
S vegye el a lányomat.

Most már zárom soraimat. Pakkom utra kész. Távozom Helvéczia hótakart tetői közé..... 24 órára. Ha visszatérek boldogulva hon..... Meglátom a hölgyeket a korzón.

(—)

KIADÓ VENDEGLŐ. Naszódon (Besztercze-Naszód-megye) a főtéren **egy kávéháznak alkalmas helyiség, 4 vendégszobával bíró vendéglővel** vagy a nélkül **bérbe kiadó.** Értekezhetni **Brecher Hersch** tulajdonossal **Naszódon.** 3—3

Felolós szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

STANDARD
életbiztosító-társaság,

a legolcsóbb díjtételek s a legliberálisabb feltételek mellett köt életbiztosításokat. — Bővebb felvilágosítást ad a budapesti vezérigazgatóság V., Fürdő-utca 4., vagy a deési képviselőség: Deák-utca: 2/A. szám alatt.

HIRDETÉSEK.

Sz. 3780—1900. D. V. T. 1—1(104)

Árlejtési hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy a községi óvodánál szükségelt javítások tárgyában **folyo 1900. évi június 12-én d. e. 10 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A költségvetés és feltételek hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Deés város tanácsának 1900 május hó 23-iki üléséből,

Szilágyi Albert, **Losonczy István,**
polgármester. főjegyző.

Sz. 46—1900. pléb. hiv. 1—1(105)

Árlejtési hirdetmény.

Az erdélyi gör. keleti főegyházmegyei consistoriumnak 1900. évi márczius hó 18-án 2649. sz. a. kelt jóváhagyása folytán a deési gör. kel. hitközség nyilvános leszállítandó árlejtés útján vállalatba adja saját új templomának építtetését, a mely árlejtés **folyo évi június hó 17-én (vasárnap) délelőtt 10 órakor** Deésen, az alsó-kodor-utczai 14. szám alatti gör. keleti iskolai helyiségben fog megtartatni.

A kikiáltási ár 14428 kor. 80 fill. (7214 frt 40 kr.), a melyben nem foglaltatik benn a szoklik, téglá, kő és porond értéke és szállítása, mit a hivek természetben adnak meg, valamint a templomon lévő három keresztnek értéke sem.

Az ajánlatok az árlejtés órájáig alólirott nál írásban adandók be és az ajánlatot tevők és árverezők az árlejtés megtartása előtt kötelesek a kikiáltási összeg 50%-át bánatpénzül letenni, a mely állhat készpénzből vagy a nevökre szóló és a hazai bankok által kiadott betéti könyvecskékből.

A tervezet, költségvetés, az árlejtési észrevételek és feltételek egész az árlejtés megkezdéseig a deési gör. keleti plébániai hivatalnál vagy főgondnok ifju Botha János úrnál megtekinthetők.

A gör. keleti plébániai zsinat megbízásából:
Deés, 1900. évi május hó 27-én.

Hermann Tivadar,
főesperes, elnök.

Sz. 471—1900. végr. 1—1(106)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a deési kir. törvényszék 1900. évi 1690. polg. számú végzése következtében Dr. Weisz Lipót deési ügyvéd által képviselt deési Brugovitz József javára bátoni lakos Szalay Lajos ellen 130 kor. s járulékaí erejéig 1900. évi márczius hó 16-án foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 3940 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: gazdasági eszközök, lovak, gazdasági gépek és csős málé nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a deési kir. járásbíróság 1900. évi V. II. 166/1. számú végzése folytán 130 kor. tőkekövetelés után 1900. évi márczius hó 8-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltótdíj és eddig összesen 49 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig Bálványos-Váralja községében a helyszínen felperes közbejöttével leendő eszközlésére **1900. évi június 9-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Deésen, 1900. évi május hó 23-ik napján.

Szentpétery János
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 762—1900. tkvi.

1—1(107)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kékesi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Oltyán Vaszilika végrehajtónak, Bozesán Péter végrehajtást szenvedő elleni 400 korona tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kékesi kir. járásbíróság területén lévő, Erdő-Szombattelke község határán fekvő, alperes Bozesán Péternek az erdőszombat-telki 11. sz. tjkvben A. + 1—8. rszámú birtokból 1/4 ed rész jutalékára, tekintettel az 1881. évi 60. t. cz. 156. § a) és d) pontjaira, tulajdonos társak Bozesán Ilyána 1/4 ed rész és Bozesán Anyiszia szül. Oltyán 2/4-ed rész jutalékaikra és így az egész ingatlanokra és pedig az 1. rsz. 15., 16. hr. számú egész ingatlanra 381 kor. kikiáltási árban és a 2—8. rszámú egész ingatlanra 382 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi június hó 26-án délelőtt 9 órakor** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 38 kor. 10 fillért és 38 kor. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Kékes, 1900. évi márczius hó 19-én.

Simay János,
kir. jbiró.

Sz. 10002—1900.

1—1

Pályázat erdőesítési jutalmakra.

Az országos erdei alapból, a magasabb hegy-ségek fensikjainak, tetőinek és gerinceinek vagy meredek oldalainak s közgazdasági érdekből erdőszetileg művelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó vagy kőgörgöttegek megakadályozása, szélvészkek és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének meggátlása végett az 1879. évi XXXI. t. czikk 165. §-ában megjelölt erdőesítés közgazdasági szempontból szükséges-e, a folyó évre hat nagy jutalmat és tizenkét elismerő jutalmat tűzők ki és pedig:

két elsőrendű nagy jutalmat, egyenként 1000 koronára;
két másodrendű nagy jutalmat, egyenként 800 koronára;
két harmadrendű nagy jutalmat, egyenként 600 koronára;
három elsőrendű elismerő jutalmat, egyenként 500 koronára;
három másodrendű elismerő jutalmat, egyenként 400 koronára;
három harmadrendű elismerő jutalmat, egyenként 300 koronára;
három negyedrendű elismerő jutalmat, egyenként 200 koronára.

Versenyre bocsáthatók mindazok az erdőesítések, a melyek a folyó évben nem állami költségen foganatosítva lettek, még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) kat. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 (tiz) kat. holdra terjednek.

Versenyezhetnek erdőbirtokosok, birtokos testületek, polgári, egyházi vagy urbéres községek, s illetve erdőtisztkek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdőesítés teljesítetett, feltéve, hogy a jutalom odaitélésének idejében azok az újból létesített és jutalmazott erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdőtisztzi minőségben kezelik s az erdőesített területet a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett a folyó évtől vagy az első munkálatoctól kezdve a jutalom odaitélésének idejéig állandóan gondozták, a versenyző területen neta-lán pótlólag szükséges újabb erdőesítési munkálatokat is évenként foganatosították s a létrejövő erdőnek az erdőtörvény 2, illetőleg 4. §-a szerint való kezelése iránt intézkedtek.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Deésen, 1900.

A jutalmak az 1905. évben fognak odaitél-tetni s a jutalomdíj két harmadrésze az erdőesítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egy harmadrésze pedig az erdőesítést teljesítő erdőtisztet fogja illetni.

A jutalmakat az országos főerdőmester vagy helyettesének elnöklete alatt erdőtiszttekből alakított öttagu bizottság itéli oda az erdőesítés sikerének beigazolása után a teljesített erdőesítés köz-érdeku becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló-bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közigazgatási erdőszeti bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyre bocsátott erdőesítések felett adott javaslatái és a bíráló-bizottság részéről esetleg teljesítendő helyi szemlék.

A kik a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, azok a folyó év tavaszán történt erdőesítést **folyo évi július hó végéig**, a folyó év őszén történt erdőesítést pedig legkésőbb **folyo évi deczember hó 25-ig** az erdőesítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban) az erdőesítésre használt fanemek, illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett nálam jelentsék be.

A pályázati feltételek meg nem tartása a versenyből való kizárást vonja maga után.

Budapestén, 1900. évi február hava.

Földmívelésügyi m. kir. miníster.

Sz. 3906—1900. D. V. T. 1—1(108)

Árlejtési hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy a város utczáin a folyó évben teljesítendő kövezés javítási munkálatok tárgyában **folyo 1900. év június hó 6-án d. e. 10 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Deés város tanácsának 1900 május hó 23-ik üléséből.

Losonczy István, **Szilágyi Albert,**
főjegyző. polgármester.

Butor-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

űveg- és porcellán-üzletemmel

a Szent Ferencz-rendiek palotájában
továbbra is megmaradtam **s az emeleten**

butor-raktáromat

ujjonnan berendeztem, hol legolesőbb fa és kárpitos butorok nagy mennyiség és legfinomabb minőségben készpénz és részletfizetés mellett kaphatók.

Tisztelettel:

3—3(97)

Klein Ignác.

Sz. 3932—1900.

3—3(96)

Pályázati hirdetmény

Szolnok-Dobokavármegye, nagy-ilondai járáshoz tartozó nagybunyi körjegyzői állás lemondás folytán végleg üresedésbe jöven, ezen évi 800 korona fizetéssel, 858 koronára menő általánnyokkal és évi 200 korona anyakönyvvezetői tiszteletdíjjal javadalmazott körjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, kik ezen körjegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886. évi XXII. t. cz. 74. §-a, illetve az 1883. évi I. t. cz. 6. §-a értelmében kellően felszerelt pályázati kérésüket hozzám **folyo évi június hó 10-ik napjáig** annál is inkább nyujtsák be, mivel a később beérkező ily kéréseket figyelembe nem veendem.

A választási határidőt a pályázati határidő lejárta után fogom kitűzni.

Nagy-Ilondán, 1900 május 4-én.

Veres Imre
főszolgabíró.